

Sundheds- og Ældreudvalget 2016-17
SUU Alm.del endeligt svar på spørgsmål 655
Offentligt

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 10-04-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPHEHJ
Sagsnr.: 1702229
Dok. nr.: 334621

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 13. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 655 (Alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 655:

”Vil ministeren oplyse, om man med sikkerhed kan konkludere, at fordi et friplejehjem modtog den højeste døgntakst efter lov om friplejeboliger før ændringen af afregningen 2015, så var plejehjemmets beboere blandt landets 20 pct. mest plejekrævende plejehjemsbeboere ”

Svar:

Jeg kan generelt oplyse, at der er forskel på reglerne for, hvorledes afregningsprisen skal fastsættes, afhængig af om der er tale om friplejeboliger eller friplejehjem.

Friplejeboliger reguleres efter lov om friplejeboliger med tilhørende bekendtgørelser. Taksterne for afregning for beboere i friplejeboliger efter reglerne fra før lovændringen i 2015 er fastsat centralt. For personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83 afregnes på baggrund af døgntakster, der varierer afhængig af plejetyngde. Den højeste døgntakst gives for personer, der modtager flere end 106 timers personlig og praktisk hjælp pr. 4 uger. Uanset hvilken døgntakst, en beboer afregnes til, skal friplejeboligleverandøren desuden afregnes med en fast døgntakst for de indirekte omkostninger.

Derudover er der for friplejeboliger efter reglerne fra før lovændringen i 2015 fastsat timetakster for andre ydelser, som den enkelte beboer må have behov for, fx træning efter servicelovens § 86 og socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 85. Dette skal afregnes ud over døgntaksten. I tillæg hertil kan komme udgifter til hjemmesygepleje efter sundhedslovens § 140, som ikke er indeholdt i døgntaksterne for friplejeboliger. Det er i udgangspunktet beliggenhedskommunen, der har forpligtelsen til at levere hjemmesygepleje. Hvis det aftales mellem kommunen og friplejeboligleverandøren, at friplejeboligleverandøren skal levere hjemmesygeplejen, skal der også aftales en afregningspris herfor.

Prisen for en beboer i en friplejebolig kan altså være noget højere end døgntaksten afhængig af den enkeltes plejebehov.

For friplejehjem efter servicelovens § 192 og plejehjemsbekendtgørelsens § 1, stk. 2 gælder, at afregningen skal aftales mellem det pågældende friplejehjem og den eller de kommuner, der afholder udgifterne til beboeren. Der gælder således ingen centralt fastsatte takster for friplejehjem. Det vil være op til parterne selv, om der aftales én døgntakst, der dækker alle ydelser og alle omkostninger, som friplejehjemmet skal levere, eller om der aftales takster for hhv. personlig og praktisk hjælp og andre ydelser og tillægstakster for indirekte omkostninger etc.

Hvis man med fuld sikkerhed skal konkludere noget om enkelte borgeres plejebehov i forhold til andre, vil man alt andet lige skulle foretage konkrete vurderinger af borgernes hjælpebehov på et givet tidspunkt og sammenholde vurderingerne. Dette gælder uanset, om der er tale om borgere i friplejehjem, friplejeboliger eller øvrige plejeboliger.

Med venlig hilsen

Thyra Frank / Helle Hammond Jensen